

Hans Visser schetst sfeer nachtclub in jaren dertig

MUZIEKTHEATER

*Hans Visser & Friends met
The Club. Agora Lelystad,
zondag 28 februari 1999.*

Als natuurgetrouwe weergave van een specifieke periode uit de muzikale geschiedenis moet The Club van zanger-gitarist Hans Visser en zijn vrienden niet al te serieus worden genomen. Het geesteskind van de man die bekend werd als mede-oprichter van Flairck en stuwende kracht achter vijf black hot music-shows heeft iets weg van een impressionistisch schilderij.

In geur (Visser rookt als leider van zijn nachtclub-strijkje constant welriekende sigaretjes) en kleur (de kostumering en belichting zijn adembemend) schetst Hans met zijn uit vijf musici en drie vocalistes bestaande ensemble de grove contouren van de historie van drie beroemde nachtclubs: Der Blaue Engel in Berlijn, het Théâtre Des Folies Bergères in Parijs en de Cotton Club in New York. We schrijven 1930. Maar het kan plotsklaps ook 1942 zijn.

De sfeer uit de decadente jaren dertig en de grauwe nazi-jaren wordt goed getroffen. Op het gevoelsniveau slaagt Visser erin een imponerend tijdsbeeld op te roepen. Hij penseelt echter met grote artistie-

ke vrijheid. De muziek is meer interpretatie dan een imitatie. Visser heeft zijn combo (bassist Cees van der Laarse, pianist Feico de Leeuw, saxofonist Lodewijk van Gorp) uitgebreid met een virtuoze violiste: Luluk Purwanto.

Het is het spel van Luluk dat het switchen tussen klankpaletten uit de VS, Duitsland en Frankrijk en het mixen van het Europese en het Amerikaanse idioom aanvaardbaar en genietbaar maakt. Vissers orkest is bij machte uit oud materiaal sprankelend-smeuige nieuwe muziek te scheppen. Ook de zangeressen zijn impressionist in hun vertolkingen van werk van vedetten als Marlène Dietrich, Zarah Leander, Edith Piaf en Josephine Baker.

Fräulein Barbara Stromberger, mademoiselle Marta Contreras en miss Marian Rolle roepen met hun kleding, houding, gedrag, dictie en intonatie herinneringen op aan de groten van weleer, maar bootsen hen niet na. Het sfeerbeeld klopt, maar er wordt de hand gelicht met de authenticiteit. Naturalistisch theater is The Club dus zeker niet. Maar het is beslist het meest veelzijdige en gedurfde programma dat Visser tot nu toe heeft geproduceerd.

HANS INVERNIZZI

Verder: Meppel (3 mrt).